

עמ"ת 65321/05/18 - אודאי אבו סריחאן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 65321-05-18 אבו סריחאן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 204139/2018

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן
העורר:
אודאי אבו סריחאן (עציר)
נגד
מדינת ישראל
המשיבה:

החלטה

כללי

1. זהו ערר על החלטת בית-משפט השלום באר-שבע, במסגרת בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים, להורות על מעצר העורר עד להחלטה אחרת, תוך הזמנת תסקיר מעצר של שירות המבחן עליו וקביעת דיון המשך ליום 27.6.18.
 2. נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו החזקת אקדח 9 מ"מ, מחסנית וכדורים תואמים ומחסנית נוספת של רובה אם-16, בביתו בתל-שבע.
- בית-המשפט קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר וכי בנסיבות קמה עילת מעצר נגד העורר, והורה, כאמור, על מעצר העורר עד להחלטה אחרת וקבלת תסקיר מעצר עליו.

טיעוני הצדדים

1. ב"כ העורר טוען, בעיקר, כי החיפוש שבמסגרתו נמצאו בבית העורר האקדח, המחסניות והתחמושת, איננו חוקי, משום שצו החיפוש הוצא על כתובת אחרת מזו שבה נערך החיפוש ומשום שלא נכחו בחיפוש שני עדים; כי על הגרב שבה היה האקדח נמצא די.אן.אי של אדם אחר; וכי מדברים שאמר אחיו של העורר במעמד החיפוש ניתן להבין שהאקדח שנתפס לא שייך לעורר.
- על רקע טענות אלה ובהתחשב בגילו הצעיר של העורר ובעברו הנקי, ביקש בא כחו להורות על שחרורו לחלופת מעצר שתוצג לבית המשפט ותיבחן על ידו בלא צורך בקבלת תסקיר מעצר של שירות המבחן.
2. ב"כ המשיבה טוען, בעיקר, כי החיפוש שבוצע בבית העורר חוקי. קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר. קיימת עילת מעצר. ואין מקום להתערב בהחלטת בית-המשפט לקבל תסקיר מעצר על העורר תוך השארתו במעצר.

דין והכרעה

1. עיינתי בהודעת הערר, בפרוטוקול הדיון ובהחלטת בית המשפט קמא, ובתיק החקירה, ושמעתי את טיעוני הצדדים, ובאתי למסקנה כי דין הערר להידחות.
 2. בפתח הדברים אזכיר, כי ההחלטה נשוא הערר היא החלטת ביניים, ושככלל עדיף להימנע מלהתערב בהחלטות הביניים, שמטיבן הן זמניות ומתייחסות רק לחלק מהמרכיבים הרלוונטים, אלא אם כן מתקיימות נסיבות המצדיקות התערבות מידית לעשיית צדק ומניעת עוול.
 3. מקריאת תיק החקירה אני למד שבידי התביעה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר. עובדת הבסיס היא, שבבית בו מתגוררים רק העורר, אמו ואחותו - כל אחד בחדר משלו - נתפסו בחדרו של העורר, בארון הבגדים שלו, בתוך מעיל השייך לו, אקדח 9 מ"מ עם מחסנית וכדורים תואמים. עובדות אלה מאושרות באמרות העורר עצמו ובאמרות אמו ואחותו המתגוררות עמו בבית.
מציאת הנשק ואביזריו כאמור, מבססת ראיות לכאורה להוכחת העבירה של החזקת נשק המיוחסת לעורר.
 4. אינני סבור כי בשלב זה יש לתת משקל משמעותי לשוני בין הכתובת המופיעה בצו החיפוש לכתובת בה נערך החיפוש. צו החיפוש הוצא על יסוד מידע המייחס לעורר עצמו החזקת נשק; הצו הוצא על שמו של העורר והוא מוכוון לחיפוש בבית העורר. העורר עצמו מציין כי הבית בו הוא מתגורר מופיע ברשומות הממסדיות כ"שכונה 5 בית 89" - הכתובת הרשומה בצו החיפוש. והעורר עצמו לא ידע לנקוב במספר הבית בו הוא מתגורר, אלא ציין רק את מספר השכונה. ואין חולק כי הבית בו נערך החיפוש הוא הבית בו העורר מתגורר.
 5. באשר לעדי החיפוש, בדוח החיפוש מצוין כי אחיו ואמו של העורר נכחו בכל זמן החיפוש והעורר עצמו הגיע לבית במהלך החיפוש ונכח בו בזמן שהנשק נמצא.
 6. בנסיבות אלה, טענת הסנגור שהחיפוש הוא בלתי חוקי, מרחיקת לכת ואינה מבוססת.
 7. גם העובדה שעל הגרב שעטפה את האקדח נמצא די.אן.אי של אדם אחר, דודו של העורר, המתגורר באותה שכונה, אינה מערערת את הראיות הקיימות נגד העורר. אותו אדם נחקר במשטרה ומסר כי הוא מזהה את הגרב המדוברת וכי כשבוע קודם לכן הוא זרק אותה במערום של בגדים משומשים בקרבת ביתו. העובדה החשובה והמכריעה לענייננו היא, כאמור, שהאקדח נתפס בארון הבגדים של העורר, כשהוא מוסתר בתוך מעיל השייך לעורר.
 8. הסנגור הפנה לדוח פעולה של השוטר מרדכי אביחי, בו נרשם כי אחיו של העורר - אברהם אבו סרחאן - אמר לעורר במהלך החיפוש "לא משנה מה יהיה, ירביצו לך או לא, יצעקו עליך או לא תמות בשבילי". הוא ביקש ללמוד מכך כי האקדח איננו שייך לעורר. נכון הוא כי המשפט האמור בנוסחו הנ"ל, מצריך הסבר, ואולם, שוטר אחר שנכח בחיפוש - עמוס אמנו - רשם בדוח שלו (המסומן בתיק באות ח') כי המשפט שאחיו של העורר אמר לעורר הוא "גם אם תמות אל תגיד שזה שייך לך".
- אחיו של העורר נשאל בחקירתו "מדוחות השוטרים עולה כי אתה בנוסף אמרת לאודאי ביום החיפוש 7/5/18 "לא משנה מה יהי ירביצו לך או לא יצעקו עליך, תמות בשבילי" מה תגובתך?" והוא השיב: "אני לא אמרתי לו ככה, אני אמרתי לו שתמות ואל תגיד שזה שלך, הכוונה ולא שלי, שלא ינסו להפיל אותך."

יצוין, כי דברי האח נאמרו בנוכחות השוטרים ובשפה העברית ואין זה סביר שהאח היה אומר במעמד זה דברים שיפנו כלפיו אצבע מאשימה. מכל מקום, השלב לבירור עניין זה הוא במהלך המשפט עצמו ולא כעת.

9. סיכומם של דברים הוא כי קיימות בתיק ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר.

10. עבירת החזקת נשק היא "עבירת בטחון" המקימה עילת מעצר סטטוטורית של מסוכנות, מכח סעיף 21 (א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. על הטוען אחרת, להוכיח זאת.

11. בנסיבות הענין קיימת הצדקה בסיסית למעצר העורר עד סיום ההליכים נגדו.

12. הזמנת תסקיר מעצר על ידי בית-המשפט לבחינת החלופה ולתהייה על קנקנו של העורר ועל מסוגלותו לעמוד בתנאי שחרור שייקבעו לו, סבירה ומתבקשת ואינני רואה עילה המצדיקה להתערב בה.

13. אני מוצא לנכון להעיר, כי במסגרת שמיעת עררי מעצר עד תום ההליכים בזמן האחרון אני למד כי פרקי הזמן הנדרשים לקבלת תסקירי מעצר של שירות המבחן עומדים על כ- 3 שבועות ואפילו חודש. המדובר בפרק זמן ארוך יחסית ויש לעשות מאמץ מערכתי לקצרו ככל הניתן.

14. נוכח כל האמור, אני דוחה את הערר.

ניתנה היום, כ"ב סיוון תשע"ח, 05 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר את ההחלטה לצדדים ולמנהלת שירות המבחן.

ב"כ המשיבה מתבקש להגיע לקחת את תיק החקירה שמסר לעיון בית-המשפט.